

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Filios sæpe ob parentum peccata, è medio tolli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

532 *Cap. XLVIII. Iuuenes mori, nec contra naturam esse,*
singulis noctibus modò quini, modò deni ad supplicium ducan-
tur, semperque alios super alios induci iubens reos, qui passim in
regno capiuntur. Sicut enim à tali carcere iustissimè iam hic,
iam ille, prout regi liber, ad mortem rapitur, ita è Mundo mors
quoslibet abstrahit, prout Deo videtur. Sicut ibi nemo securus
est, ita etiam hìc; sicut ibi iuuenes ante senes, & senes ante iuue-
nes promiscuè, ita etiam è Mundo euocantur. Cùm autem om-
nes debeant timere, imprimis debent id facere adolescentes, quos
præter dictas causas, sæpe Deus, peculiare ob rationes, citius
jubet è vita exturbari. *Placens Deo factus est dilectus, & viuens
inter peccatores translatus est, raptus est, ne malitia mutaret intellectum
eius, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacita-
tis obscurat bona, & inconstantia concupiscentia transuertit sensum si-
ne malitia. Consummatum in breui expleuit tempora multa, placita
animæ erat Deo anima illius: propter hoc properauit educere illum de
medio iniquitatum, &c.* Huic tali beneficium est mors; alijs vitâ
indignis supplicium.

Sap. 4. 31.

X.

Ad hunc modum solent reges, vlturi graua parètum crimina,
vel ex tyrannide grauissima, ad maiorem luctum illis inferendû,
filios in oculis atque conspectu eorû necare. Ita fecit Phocas Mau-
ritio Imperatori; ita septè filij & fratres Machabai, iussu Antio-
chi, in præsentia matris, dirissimè sunt excruciat; ita filij Sedecie,
à cõplexu eius auulsi, iussu regis Babylonij, sunt contrucidati, ita
Calliopius coram Theoclia; ita coram Felicitate septem filij
Martyres immanissimè sunt interempti. Simile quid facit Deus,
patitur mori iuuenes, vt puniat parentes officij sui immemores;
quando nimis perditè filios amant. Ita factum est memorato
Dauidi, filium ex Vriæ vxore susceptum vehementer amanti,
cuius ardentissima deprecatione nõ passus est se se exorari Deus,
sed eum sustulit è Mundo, quem Dauid sustulit ex adulterio. In
Ægypto quantum flagitium, tantum extitit & supplicium, quan-
do Dominus Iudex puniuit Pharaonem; permisit enim omne
primogenitum mori, à primogenito Pharaonis, qui sedebat in solio
eius, vsque ad primogenitum ancillæ, quæ est ad molam, & omnia pri-
mogenita iumentorum. Notum est illud Cæsarij de milite, qui
videns à parte occidentali aërem obscurari, nubesq; imbriferas oriri
iratus

Exod. 13. 29.

Cæsarius. l. 4.
cap. 23.

iratus dixit: Ecce ubi iterum diabolus ascendit. Vix sermonem finierat, & ecce orta tonitrua, filium eius in sinu nutricis percusserunt, ipsa incolumi permanente. Fertur Nobilis ante fenestram suam in horto arborem habuisse, in qua nidulans auicula suauissimè cauebat. Ei canenti vt identidem attenderet vxor eius, totos dies in fenestra jacebat otiosa. Cùm ergo alia illam ratione non posset senocare maritus, tandem auiculam sagittâ dejecit: ita vxorem ad domestica munia reuocauit. Ad eundem modum, DEVS, cùm videt parentes filijs suis nimis affixos, & quodammodo cæli suiq̃ue oblitos, sagittâ mortis eos deiicit. Quoties parentes timent, ne filij sui nimis fiant pij, ne in religiosum Ordinem intrent, atque eapropter à colloquio reuocant magistrorum? Quoties, vt filios dicent, subditos depauperant? Quoties omnia permittunt, quæcumque libido suadet; dicentes, vnicus est, sat habet bonorum, vtatur libertate? Adest ergo DEVS, & vnicum tollit. Aut, si quis plures habet, vnum tollit post alterum, donec tandem nulla monitione emendatum tollat etiam ipsum parentem; qui priùs velut simia nimo amore fœtum suum comprimens oecauit.

Maximè autem amittunt ante tempus vitam, qui ea se sceleribus suis indignos fecêre; atque ij potissimùm, qui in parentes suos iniurij existunt. Exemplum luculentissimum est in Absalone; qui amore dominandi persecutus parentem, non à carnifice, sed à proprio mulo, & proprijs crinibus suspensus est. Nam cùm ingressus fuisset mulus subter condensam quercum & magnâ, adhasit caput eius quercui: & illo suspensò inter calum & terram, mulus cui insederat pertransiuit. Tulit ergo (Ioab) tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom: cumq̃, adhuc palpitaret hærrens in quercu, cucurrerunt decem iuuenes armigeri Ioab, & percussientes interfecerunt eum. Quantus tum luctus fuit David clamantis: Absalom fili mi, fili mi Absalom, quis mihi det, vt ego moriar pro te? Et tamen DEVS luctum hunc non curauit. Obseruatione dignum est, inobedientes filios & filias, vt plurimùm à DEO tolli. Quod ipse minatus est in Decalogo: *Honora patrem tuum* Exod. 20: & matrem tuam, vt sis longauus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi. Et in Prouerbij: *Qui affligit patrem, & fugat matrem,* Prou. 19:

XI.

2. Reg. 18. 9.

Exod. 20:

Prou. 19:

